

PARLAR I ACTUAR AMB SENY

per CONXA ADELL I CARDELLACH, osb

No és fàcil saber com actuar com cal en cada situació. Molt sovint actuem abans de pensar i, en comptes de facilitar les coses, les compliquem.

Pensar és una de les grans qualitats humanes, com parlar. Es tracta d'actuar amb discreció, sense buscar protagonisme. Estar atent, saber mirar i saber escoltar per conèixer on i quan es necessita la nostra ajuda i qui la necessita. També, al revés, estar atent, saber mirar i saber escoltar per conèixer quan ens cal l'ajuda dels altres, en moments que voldríem sortir-nos-en sols, i no podem.

Fes les coses tot el millor que sàpigues o que puguis, sense vanaglòria i sense fer-ne publicitat, perquè les teves obres parlaran per tu i seran la teva rúbrica.

Les persones modestes i humils són aptes per acollir secrets. Les persones orgulloses o vanitoses allunyen la confiança que se'ls pugui fer. Per això la lectura del llibre del Siràcida acaba amb aquesta frase: «El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny».

Al desert, el poble jueu es va acostar a la muntanya del Sinaí. Una muntanya que es podia tocar i d'on sortia foc ardent, fosc, negra nuvolada, tempesta i el retruny de la veu de Déu. La carta als hebreus ens diu que aquesta experiència del Sinaí no l'hem viscuda, però sí que ens hem acostat a la muntanya de Sió, una muntanya que no es podia tocar, a la ciutat del Déu viu, la Jerusalem celestial, a l'aplec festiu, a Déu».

Diu Jesús: «Quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis al primer lloc», per si de cas se't demana de posar-te més enrere. Si et poses al darrer lloc o si t'esperes que et diguin quin lloc has d'ocupar, mai no t'equivocaràs, perquè estaràs en el lloc que aquell dia et pertoca. Fer comparacions amb els altres de si estan en millor o en pitjor lloc que tu és una mala opció. «Tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit».

A Jesús li agrada la festa, compartir amb tothom, no especialment els considerats bons sinó precisament els qui no eren ben vistos de la societat: pobres, invàlids, coixos i cecs.

Per tot plegat, el salm considera que Déu és pare d'orfes i defensor de viudes i que va instal·lar els pobres al país fèrtil. També constata que va fer ploure una pluja abundant per refer els camps esgotats. Així ho demanem també per als nostres camps i ciutats, especialment a les muntanyes, per tal que tothom en surti beneficiat.

Fem sempre el bé pel bé, sense esperar recompensa. Posem cada dia les bases per a un món més just per a tothom, sense buscar els primers llocs.